

ה"ת 35839/12/17 - סאלם רמדאן נגד רשות המיסים בישראל, מימון ישיר מקבוצת ישיר (2006) בע"מ

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 35839-12-17 רמדאן נ' רשות המיסים בישראל ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מבקש סאלם רמדאן ע"י ב"כ עוה"ד עלאדין דיאב
נגד
משיבות
1. רשות המיסים בישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה- אזרחי
2. מימון ישיר מקבוצת ישיר (2006) בע"מ

החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס אשר הגיש המבקש בהתאם לסעיף 192(א)(1) לפקודת המכס (נוסח חדש). התפוסים המתוארים בכותרת הבקשה הינם **רכב סקודה מ.ר. 66-601-53** (להלן: "הרכב") **וטבק במשקל של 163 ק"ג.**
2. אין מחלוקת כי התפוסים נתפסו על ידי רשויות המכס במעבר הגבול ממצרים לישראל. ברכב נמצאו מוסתרים (גם כתיאור המבקש בבקשתו) במקום מסתור ברכב, אשר אין חולק כי לצורך מציאתם היה צורך לפרק חלקי רכב, 118.35 ק"ג טבק לנרגילה. במזוודה של המבקש נמצאו 43 ק"ג טבק לנרגילה.
3. המבקש הגיש בקשתו מבלי שתמך אותה בתצהיר כלשהוא לאימות העובדות להן הוא טוען.
4. המבקש צירף לבקשתו רשיון רכב בו אכן רשום כי הרכב משועבד ל"מימון ישיר". לפיכך, מצא לנכון לצרף את "מימון ישיר" כמשיבה בתיק זה. יחד עם זאת בחר להגדירה כ"משיבה פורמאלית", הגדרה אשר אינה קיימת בסדרי הדין. בפתח הדיון בתשובה להערתי בעניין זה טען ב"כ המבקש כי שלח למשיבה 2 את הבקשה ביום 20.12.17 ואת מועד הדיון אולם הוא בספק אם קיבלה אותה במועד או הספיקה להתארגן טרם הדיון.
5. כאמור אין תצהיר התומך בבקשה וגם המסמכים אשר צורפו לה מועטים הם. ב"כ המבקש טוען כי עיקרה של הבקשה משפטי, שכן לטעמו על המדינה היה לשלוח א הודעת החילוט של הרכב לא רק לו אלא גם לחברת "מימון ישיר" שכן יש לה זכויות קניין ברכב. איני מסכימה עם טענתו זו. הרי מדובר על חילוט זכויותיו ברכב וחילוט זה כפוף לזכותו של כל אחר ברכב, הגוברת על החילוט. ברי הוא כי ככל

שיחולט הרכב ובסופו של דבר יימכר, על המדינה להעביר למימון ישיר את חלקה בשווי הרכב. ככל שמצא המבקש כי מימון ישיר היא אכן צד בלתי אין להליך, ראשית לא היה מגדירה כ"משיבה פורמלית" וכן היה דואג להמציא לה במסירה אישית ישירות ובדחיפות את ההזמנה לדיון.

6. המבקש סתם ולא פרט באשר לזכויות מימון ישיר ברכב. מעבר לעובדה כי הרכב שמועבד על פי רישון הרכב אין אנו ידועים דבר. גם הבקשה, אשר אינה נתמכת בתצהיר בוחרת לסתום הרבה ולא לפרט. נטען בה כי **"הרכב משועבד טובת הנתבעת 2 ("מימון ישיר"), והינו זכות קניינית שלה וזכות זו גוברת על זכות המכירה לחילוט ומכירה."** ועוד מוסיף **"הבעלות המהותית ברכב הינה של הנתבעת מס.2"** וכן **" הנתבעת מס' 2 ("מימון ישיר") הינה החברה המשעבדת את רכב התובע, כאשר מסרה לידי התובע רכב במימון מלא ושעבדה את הרכב כבטוחה להמשך תשלומים, מימון ע"ס כ- ₪ 75,000 אשר ממנו שילם התובע כמה אלפים בודדים ..."**.

למרות כל הנתען, לא צורף כל הסכם עם מימון ישיר, לא לוח סילוקין, לא קבלה כלשהיא ואף לא טענה עובדתית כמה שילם המבקש ע"ח המימון האמור, ומתי נערך ההסכם עם מימון ישיר. ההפניה של ב"כ המבקש לרישיון הרכב אין בה כדי לתת מענה ולו חלקי לשאלות אלו.

7. ב"כ המבקש טוען כי יש לדחות את הדיון על מנת לאפשר למימון שייר להצטרף להליך. לא מצאתי כי יש כל טעם ענייני או הצדקה לעשות כן. ממילא החילוט כפוף לשיעבוד, אם אכן נעשה לפני מועד תפיסת הרכב או כל תנאי אחר אותו יש לברר. המדינה היא אשר צריכה להחליט בהתאם להיקף השיעבוד ולבחינת זכויות המבקש ומימון ישיר ברכב, האם חילוטו של הרכב הינו הליך בעל כדאיות כלכלית או ציבורית. אין זה לשיקולו של המבקש.

8. טוען ב"כ המבקש כי היה ובית המשפט ימתין עם הדיון עד לקבלת תגובת מימון ישיר, ניתן יהיה ללמוד בעזרתם אודות הפרטים החסרים בדמות מועד העסקה עם מימון ישיר, היקף השיעבוד, כמה שילם המבקש ע"ח חובו ומה סכום החוב ועוד. נכון הוא הדבר. אולם, לצורך כך מצוי המבקש בפניו. המבקש אשר היה שותף מלא לעסקה עם מימון ישיר וטוען לה בתם ולא פרט, קשה להניח כי אינו יודע פרטים אלו או כי אין לו יכולת להשיגם בשקידה מעטה.

9. טוען ב"כ המבקש כי לא היה ספק בידי המבקש להשיג את הנדרש באשר למימון ישיר טרם הדיון שכן זה נקבע ממש בסמוך להגשת הבקשה והגשת הבקשה הייתה בלחץ של זמן.

תפיסת הרכב הייתה ביום 6.9.17. ההודעה על החילוט הינה מיום 19.10.17 כאשר בגוף ההודעה נרשם כי המבקש רשאי להגיש לבית המשפט תובענה להחזרת התפוס בתוך חודשיים. הבקשה הוגשה ביום 18.12.17 וביום 20.12.17 ניתנה החלטה המורה על קיום דיון ביום 25.12.17, כפי שלטעמי יש לפעול כאשר מדובר בבקשה להחזרת תפוס בדמות מכונת, אשר על פי הבקשה נטען כי נדרשת לצורך הסעת אם חולה לטיפוליה.

היה למבקש די זמן לערוך בקשתו כראוי ועוד אם חשב כי הדיון נקבע מוקדם מדי, בוודאי לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את מועד הדיון. לא נעשה כדבר הזה.

10. באשר לחילוט עצמו, אין מחלוקת כי הרכב שימש להסלקת הטבק. טוען המבקש בבקשתו, אשר כאמור אינה נתמכת בתצהיר, כי "**...התובע חשש מהשחיתות והגניבות של הרשויות בצד המצרי והסתיר את הטבק במקום מסתור ברכב, לבל יידרש למסור חלק ניכר לממונים בצד המצרי כשוחד מאולץ.**" וכן הוא טוען כי לכל היותר חב בקנס על גודל הכמות "**... במיוחד שהתובע לא נשאל כלל טרם החיפוש אם יש לו על מה לדווח אלא הוא "נשלף" מתור המתנת הרכבים ונקרא לצאת מהתור ולהגיע עם רכבו לעמדת חיפוש יסודי, חיפוש בו נמצא הטובין הנ"ל.**" בטיעונו בעל פה טען ב"כ המבקש כי לא ניתנה למבקש כלל ההזדמנות לבחור בין המסלול האדום למסלול הירוק.

11. כאמור לא צורף כל תצהיר המפרט את העובדות הנטענות, למשל ביחס לבחירת המסלול. לבקשה צורפו המסמכים עליהם היא נשענת. מסמכים אלו דווקא תומכים בטענת המשיבה כי המבקש היה במסלול הירוק. העניין לא מוזכר בדו"ח תפיסת הרכב, אולם בדו"ח תפיסת הטבק אשר במזוודה נרשם באופן מפורש "**הטובין נתפסו במזוודת הנוסע אשר עבר במסלול הירוק ולא הצהיר.**" המבקש צירף דו"ח זה לבקשתו מבלי שהסתייג בכל דרך מן האמור באותו דו"ח וכן מבלי שצירף תצהיר המכיל עובדות סותרות.

12. המבקש טוען בנוסף כי מדובר למעשה בטבק לשימוש עצמי ובכמות שאינה משמעותית, ושוב טענה בבקשה ללא תצהיר "**...עסקינן בטבק בכמות שאינה גדולה במיוחד 163 ק"ג כאשר חלק ממנה לשימושו העצמי של התובע והיתרה הינה מתנות לקרובי משפחה, כך שלתובע ישאר לכל היותר 20ק"ג שהינם לצריכה של חודש ימים בלבד.**" דומה בעיני כי אין צורך בהסברים רבים מדוע יש לדחות טענה זו על הסף כטענה שיש בה כדי לדחות את חילוט הרכב והטבק, הכמויות אינן מתיישבות עם ההיגיון ובנוסף במיוחד כאשר מדובר בטבק מוסלק במסלול הירוק.

13. נמצא עם כן כי היה ניסיון להבריא את הטבק לתחומי המדינה ללא תשלום מס וללא מעבר הסחורה את הבדיקות הנדרשות בארץ. כמו כן נמצא כי הרכב שימש לצורך זה, לא רק כזירה להמצאות הטבק, כמו לדוגמה המזוודה, אלא ככלי ישיר לניסיון ביצעו העבירה בבחינתה עבודה כי גם שליטתו של המבקש הטבק הוחבא בחלקי הרכב על מנת שלא יתן יהיה לראות אותו.

14. לפיכך, קמו כל היסודות הנדרשים על מנת להורות על חילוט הטבק והרכב.

15. טענת המבקש כי היה על המשיבה 1 להודיע דבר החילוט לבעל זכות השעבוד "מימון ישיר", דינה להידחות, סעיף 190 קובע מפורשות כי יש למסור הודעה לבעלים.

16. טוען המבקש כי חילוטו של הרכב יפגע באמו החולה "... אימא במצב רפואי רעוע אשר נוהגת לבצע טיפולים וביקורים רבים אצל רופאים ובתי חולים, והרכב נחוץ מאוד להעברת האימא לטיפולים אלה כאשר האימא נשענת באופן קבוע על התובע, שהינו המושיע היחיד בעיינה." גם לטענה זו לא צורף כל תצהיר תומך, לא של המבקש ולא של האם ואף לא צורף ולו אישור רפואי אחד בדבר מצבה.

17. טוען המבקש כי ניתן חלף החילוט, לשחרר את הרכב לידי המבקש בכפוף לערובה מתאימה. טוען הוא כי לא נטען כי הרכב נדרש כראיה בהליך כלשהוא ככל אשר יתנהל כנגדו. אכן, למרות ששימש להסלקת הטבק, לא נטען כי הרכב נדרש כראיה. לפיכך אכן יש לאפשר למבקש לשחרר לידיו את הרכב בכפוף להמצאת ערובה מתאימה. ערובה שכזו יכולה להיות בדמות הפקדה כספית או ערבות בנקאית בגובה שווי זכויותיו ברכב.

18. המבקש לא צירף כאמור את ההסכם בינו לבין מימון ישיר, ואין לדעת אודות גובה ומהות זכויות מימון ישיר ברכב במצב כפי שהתעורר בפנינו, למעט העובדה כי מדובר ברכב המשועבד לטובת מימון ישיר. המבקש טוען בבקשתו כי רכישת הרכב מומנה באופן מלא על ידי מימון שייר בסך של כ- 75,000 ₪. המשיבה טוענת כי שווי הרכב הינו כ- 80,000 ₪. שני הצדדים לא צרפו כל ראיה התומכת בדבריהם. במצב דברים זה יש לפעול על פי המחיר הנמוך מבין השניים - 75,000 ₪.

19. לפיכך הנני קובעת כי יש לדחות את בקשת המבקש להחזרת התפוסים ויש לראות את התפוסים, רכב סקודה מ.ר. 66-601-53 וטבק במשקל של 163 ק"ג, כמוחרמים בכפוף לאמור להלן.

באם יפקיד עד ליום 14.1.18 בידי המשיבה 1, סך של 75,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית להבטחת השבת הרכב על פי דרישה, יוכל לשחררם לידיו.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' טבת תשע"ח, 28 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.